

[Bernhard Baunsgaard.]

nemlig selv om sine forslag, at de alt i alt er mere komplicerede end de gældende regler. Det vil sige, at vores skattelovgivning bliver mere indviklet og mindre forståelig for skatteyderne og, fortsætter ministeren, »... må antages at være noget mere administrationskrævende.« Det vil sige, det bliver dyrere for myndighederne.

Jeg kan kun konkludere, som jeg gjorde, da ministeren første gang forsøgte sig: forslaget bør ikke gennemføres i den foreliggende form. Det er ikke dyrere administration og mere indviklede regler, vi har brug for. Det er forenkling og billigere administration.

Om de enkelte led i ministerens forslag vil jeg gerne sige et par ord.

For det første skal ægtefællerne for fremtiden hver for sig hæfte for egen skat og ikke gensidigt for hinandens. Det er en god regel, den er klar, og den svarer til de regler, der i øvrigt gælder for hæftelse for gæld, og denne del af forslaget bør gennemføres.

For det andet har ministeren forsøgt sig med at klare reglerne for medhjælpende hustruer ved at indføre begrebet »den medhjælpende mand«. Det er mig uforståeligt, at ministeren ikke vil erkende, at der i en lang række tilfælde er mulighed for at anerkende et rent arbejdsforhold for det, som ministeren betegner som medhjælpende ægtefælle. Er konen direktør for en virksomhed, og er manden ansat til at passe en af maskinerne, så skal han have løn som de andre maskinpassere. Er manden direktør og konen ansat som kontordame, så skal hun have løn som andre kontordamer. Det er det eneste rimelige og retfærdige.

Nu må ministeren ikke komme og prøve at fortælle os, at det ingen betydning har. Sygedagpenge og arbejdsløshedsunderstøttelse afhænger af, om vi gennemfører denne simple retfærdighedshandling over for den ægtefælle, der ikke leder virksomheden. Ministeren må heller ikke prøve på at fortælle os, at der skulle være særlige vanskeligheder med at kontrollere arbejdsindsatsen, fordi man er gift, for hvad så med papirløse ægteskaber?

Så drejer ministerens forslag sig om formueindkomst. Det er de fæle kapitalister. Har en kvinde sparet og købt en ejendom, som giver overskud, bliver hun pludselig mistænkelig, når hun gifter sig. Hidtil har hun ikke kunnet tage

ansvaret for sin egen skattebetaling, den skulle lægges til mandens skat. Nu har ministeren været snedig og fundet ud af, at hvis også manden havde været så samfundsbevidst, at han havde sparet op, så skal der i ligestillingens hellige navn ikke alene begås en uretfærdighed mod kvinden, nu skal det udstrækkes til manden, hvis han går hen og gifter sig. Skatten skal nemlig for fremtiden hverken lægges oven i mandens eller kvindens i alle tilfælde. Den skal lægges oven i den af ægtefællernes indkomst, som i forvejen tjener mest.

Er ægteskabet da noget, der skal straffes økonomisk? Hvis to mennesker bare flytter sammen og lever papirløst, så har ministeren ikke fundet på at optræde på den måde, at fordi de har gjort det, vi alle sammen har opfordret dem til, sparet sammen, så de nu har en renteindtægt, skal de betale ekstra stor skat af det. Det bør afvises helt og aldeles.

Ebba Strange (SF):

Jeg tror, vi alle sammen erkender, at det er en vanskelig opgave, folketinget pålagde skatteministeren i fjor sommer. Skatteministeren lægger da heller ikke skjul på, at han synes, at opgaven er vanskelig at løse, især ikke i de bemærkninger til lovforslaget, hvor skatteministeren redegør for, hvor megen administration det nu fremlagte lovforslag vil komme til at koste.

Jeg kan godt forstå, at det er en vanskelig opgave, for jeg oplever, at man i socialdemokratiet har de samme problemer, som vi i og for sig har i socialistisk folkeparti. Principielt er der slet ingen tvivl om, at vi i socialistisk folkeparti går ind for en fuldstændig ligestilling mellem ægtefæller og en fuldstændig ligestilling mellem det at leve i et ægteskab med vielsesattest og det at leve sammen på andre måder. Men vi ved jo også, at der er sociale problemer knyttet til dette forslag. Derfor vil jeg i hvert fald give skatteministeren så megen ros, at jeg vil sige, at jeg synes, at den løsning, han har fundet denne gang, er bedre end den, vi fik på bordet i fjor. Jeg synes, vi nu skulle se at få diskuteret disse ting, ikke overfladisk, men helt til bunds. Det betyder, at jeg i hvert fald i skatte- og afgiftsudvalget vil bede om at få så præcise beregninger, som vi overhovedet kan, på, hvad det er for sociale problemer, vi ryger ud i, når vi laver en fuldstændig ligestilling mellem ægtefællerne.